

МОЯТА ПЪРВА ПРОЛЕТ В РУСЕ

„Издегнах“ младата пианистка Светлана Бодюл в последните минути преди отпътуването ѝ от Русе. Тя с желание се съгласи да отговори на въпросите ми, като изрази съжаление за малкото време, което оставаше.

— За първи път ли идвате в България?

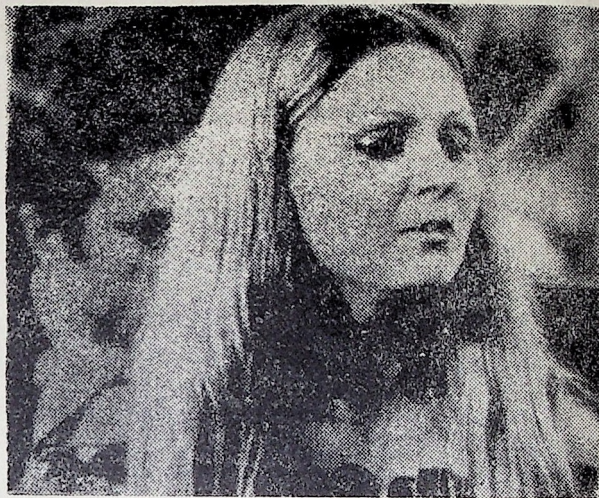
— Във вашата страна съм идвала няколко пъти като туристка и като член на съветската делегация за Световния младежки фестивал през 1968 година.

— Бихте ли разказали за някои по-интересни моменти от творческата си биография.

— Може би няма да мога да преценя добре кое е най-интересното в моя живот, тъй като в него почти няма разнообразие. Разнообразие в смисъл на изживявания от различен характер. Аз се занимавам с музика, откакто се помня, и съм посветила целия си живот на нея. Музика, музика и пак музика!

Родена съм в Молдавия, където и живея. Завършила съм музикално училище, след което постъпих в Московската държавна консерватория в класа на Татяна Николаева. След това записах аспирантура под ръководството на същата музикална педагожка.

По една щастлива случайност две години след аспирантурата ме изпратиха в Париж като стипендиантка в Парижката консерватория. Там контактувах отблизо с Моника Аз и Андре Изоар. Последният е главният органист

на катедралата „Сан Севре“. През тази година във френската столица аз специализирах орган и още със самото ми завръщане в Москва станях преподавател по орган и пиано. В моя клас дори има една много даровита българка — Димитринка Дончева.

— Какво Ви е впечатление то от фестивала „Мартенски музикални дни“?

— Това е един много добре организиран международен фестивал, на който могат да се срещнат доста добри оркестри от Европа. Освен това силно впечатление ми направи русенската публика, която е изключително музикална. Пожелавам на всеки музикант да свири пред нея.

Наистина изключително удоволствие е!

— Какво бихте споделили с читателите на „Младост“?

— Щастлива съм, че отново дойдох в България и че видях Русе. Много красив и стилен град с необикновено очарование. И макар че времето „не се държи достатъчно добре“ в тия предпролетни дни, аз усетих пролетта по настроението на хората.

Тази година моята първа пролет съвпадна с едно много приятно изживяване — участието ми във фестивала. Може би ще я помня цял живот!

Разговора води
Ценка ГИНКОВА